

YOUCAT – katekizem za mlade

Zakaj lahko le duhovniki odpuščajo grehe?

Noben človek ne more odpustiti grehov, razen če ima od Boga naročilo za to in od Boga podeljeno oblast, da se odpuščanje, ki ga prisodi spovedancu, resnično zgodi. Za to je v prvi vrsti poklican škof in potem njegovi pomočniki, posvečeni duhovniki.

(KKC 1461–1466, 1495)

Ali obstajajo grehi, ki so tako težki, da navaden duhovnik ne more odvezati od njih?

So grehi, v katerih se človek popolnoma odvrne od Boga in si obenem zaradi teže dejanja nakopje izobčenje (ekskomunikacijo). Pri grehah, ki so obloženi z 'izobčenjem', lahko da odvezo le škof ali v nekaterih primerih celo edino papež. V smrtni nevarnosti lahko vsak duhovnik odveže od vseh grehov in od izobčenja.

(KKC 1463)

Katolik, ki na primer zakrivi umor ali sodeluje pri splavu, se avtomatično izključi iz zakramentalnega občestva; Cerkev to stanje le ugotovi. Izobčenje ima namen grešnika popeljati in spet privedi na pravo pot.

Sme duhovnik pripovedovati naprej nekaj, kar je izvedel pri spovedi?

Ne, pod nobenim pogojem. Spovedna molčečnost velja absolutno. Vsak duhovnik bi bil izobčen, če bi drugim ljudem povedal nekaj, kar je izvedel pri spovedi. Duhovnik tudi policiji ne sme tega niti povedati niti namigniti.

(KKC 1467)

Duhovniki tako rekoč ničesar ne jemljejo bolj resno kot prav spovedno molčečnost. So duhovniki, ki so jih zaradi tega mučili in so šli v smrt. Zato lahko brez zadržka odkrito govorimo in se lahko zelo mirno zaupamo duhovniku, čigar edina naloga v tem trenutku je, da je povsem 'Božje uho'.

SPOVEM SE

Spovem se Bogu vsemogočnemu, tebi, ki edini poznaš moje srce in mojo zgodbo, ki edini odpuščaš grehe, ki mi edini lahko odvzameš težo in popraviš vse, kar sem pokvaril;

in vam, bratje in sestre, vsem, ki jih je doletela moja krivda, in vsem, ki so krivi zaradi mene, in vsem, ki so skupaj z menoj grešili in skupaj z menoj kličejo k tebi;

da sem mnogo dobrega opustil in slabega storil –

dobro, ki si mi ga hotel podariti, pa sem ga zavrgel,

in slabo, kamor sem se pustil zapeljati, ker se je zdelo tako zelo prav.

Grešil sem v mislih, besedah in dejanju, kjer ni kaj olepševati;

žal mi je – in stojim za tem,

zelo mi je žal, saj me je greh ločil od tebe – in od mene.

Zato prosim sveto Devico Marijo,

vse angele in svetnike in vso nebeško Cerkev, ki moli za nas,

in tudi vas, bratje in sestre,

ki vam ne morem več skrivati, ki me sedaj dobro poznate

in vas prosim za odpuščanje in potrpljenje, ko z vami stojim pred Bogom:

prosite zame Boga, nebeškega Očeta:

da mi daješ spoznati svoj pogled na moje življenje

in na življenje bratov in sester,

da se prepustim tvojim rokam z vsem, kar sem storil in pretrpel,

da mi odpustiš vse, s čimer sem grešil proti tebi, proti ljudem in proti svoji duši.

Amen.

Po liturgiji Georg Lengerke

Punca »za zraven«

Za nekaj časa si se znašla v sedmih nebesih. Prav ti si bila tista, ki je dobila najbolj zaželenega fanta na šoli – občutek imaš, da lebdiš nad tlemi, ker je med množico oboževalk izbral prav tebe. A par mesecev kasneje te začnejo določene stvari, ki si jih prej uspešno prezrla, motiti. Njegovi treningi košarke zapolnjujejo skoraj vse popoldneve, če ni v telovadnici, je v fitnesu. Ob večerih veliko presedi tudi za knjigami, saj se na vse pretege trudi, da bi bil odličen. Če pa ima med tednom prost popoldan, mora poskrbeti za to, da se sprosti in gre s prijatelji na pijačo. Ti pa ugotoviš, da si običajno nekje daleč in da to pač ni tisto, kar si si želela, in da nočeš biti samo »punca za zraven«.

Veliko bolj kot oziranje na to, katerim sošolkam je fant všeč, je smiselno, da se osredotočimo na njegov potencial in uspeh vajine skupne kombinacije. Le tako ne boš postala »punca za zraven«, ampak bo vajina zveza lahko postala trajna in osrečujoča. Da pa bi to lahko dosegla, moraš najprej pri sebi vedeti, kaj si od fanta sploh želiš. Seznan lastnosti, ki bi si jih želela od fanta oz. pri bodočem možu (to je nenazadnje tudi cilj neke zveze), je smiselno napisati, še preden imaš koga *ogledanega* in bi lahko padla v past neobjektivnega pisanja, zato da bi se tudi on znašel v pravi množici. Za punco iz primera je bilo že prepozno, saj se je že zaljubila do mezinčka na nogi. Če bi pred sabo imela seznam, na katerem bi bilo zapisano, da si želi fanta, ki mu bo pomembna in ki si bo z njo želel preživljati čas, bi se ji že prej posvetilo, da je za tega fanta zgolj dodatek, nekaj za zraven, in da fant ni zrel za odnos, ki od obeh zahteva posvečen čas.

Če se že na začetku fant in punca zmoreta pogovoriti o vrednotah, ki si jih želita živeti v romantičnem razmerju, si ne bosta kradla časa. Trend sodobnih odnosov, ki je usmerjen samo v to, da se *imava fajn*, vodi v huda razočaranja mnogo let kasneje, ko je razhod še toliko bolj zapleten. Ključ uspešne zveze je torej v iskrenem pogovoru o življenjskih prioritetah in vrednotah, ki jim želita slediti. Ni vse v videzu, samozavesti ..., trenutnih trendih. V srečo lahko vodi le skupna vizija, s katero se že od začetka zveze ozirata v prihodnost. In pri pogovoru o skupnih vrednotah, ki bi jim želela slediti, nikar ne pozabita na vprašanje, kako si predstavljata živeti in poglobljati krščansko vero.

Povzeto po: A. Hren, Ognjišče 3/23